

ת"פ 33525/01/20 - מדינת ישראל נגד בלאל דיאב - נדון, אחמד ראזם

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33525-01-20 מדינת ישראל נ' דיאב ואח' 27 נובמבר 2022

לפני
כבוד השופטת אילה אורן
המאשימה
נגד

מדינת ישראל

הנאשמים
1. בלאל דיאב - נדון
2. אחמד ראזם

גזר דין (נאשם 2)

- הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") הודה בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר דיוני, בכך שבעת שעבד בעסק של שטיפת כלי רכב, במתחם תחנת דלק שבשד' המלכות 1 בעיר מודיעין (להלן: "העסק"), תקף את מר מ.נ. (להלן: "המתלונן") באמצעות מקל, וגרם לו לחבלות, ולפיכך הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
- מעובדות כתב האישום המתוקן עולה בתמצית, כי ביום 8.3.2018 בשעות הצהריים, התגלע ויכוח אלים באופיו בין הנאשם 1 למר כ.א., עובד אחר בעסק. אדם שזהותו אינה ידועה, הפריד בין השניים. בסמוך לכך הגיעו למקום בעליו של העסק והמתלונן במטרה להפריד ביניהם, המתלונן אחז בנאשם 1 בחוזקה בתנועת חיבוק, בעוד שבעל העסק הרחיק את כ.א. מהמקום.
- כחצי שעה לאחר מכן, בעת שהמתלונן היה עסוק בשטיפת רכב, הגיע הנאשם 1 עם מקל בידו, והנאשם אחריו. נאשם 1 השליך את המקל ארצה, אז נטל אותו הנאשם, הלך לעבר המתלונן והכה אותו באמצעות המקל בגבו בחוזקה פעמיים. המתלונן ניסה להתגונן ונפצע בבוהן ידו ימין, נימלט מהמקום והנאשמים רדפו אחריו. במהלך המרדף השליך הנאשם את המקל אל עבר המתלונן ופגע בגבו. המתלונן המשיך במנוסה והסתתר במוסך סמוך, אך הנאשמים המשיכו לרדוף אחריו. המתלונן קפץ מעבר לקיר במנוסתו, אז איים עליו נאשם 1 באומרו: "אני יהרוג אותך אני ייתן לך כדור בראש".

- עניינו של הנאשם 1 הסתיים בהתאם להסדר טיעון במסגרתו הודה במיוחס לו בכתב האישום המקורי והורשע בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. בהתאם להסדר הטיעון ולעיתירת הצדדים המוסכמת, נגזר דינו

של הנאשם 1 (ע"י כבוד השופט מנחם מזרחי, סגן הנשיאה, כתוארו אז) לעונש מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מכל עבירת אלימות.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה עוה"ד טל נעים ועוה"ד הדס פרידמן הפנו לחומרת המעשים שביצע הנאשם, וטענו כי חלקו באירוע היה מרכזי. דגש הושם על כך שהנאשם הגיע אל המקום מצויד עם מקל, יחד עם נאשם 1, הכה בחוזקה את המתלונן פעמיים בגבו, ורדף אחריו גם לאחר שהלה ניסה לברוח. עוד נטען שעסקין באלימות בריונית, שגרמה לחבלות של ממש בגופו של המתלונן, כעולה מצילומים שהוגשו (טל/2), ולפיכך בהתאם לענישה נוהגת אליה הפנתה (רע"פ 7645/20 כהן נ' מדינת ישראל (18.11.2020); ת"פ (ראשל"צ) 27555-03-19 מדינת ישראל נ' דנילוב (22.7.2020)), עתרה המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שנוע בין מספר חודשי מאסר ועד 15 חודשים.

6. ביחס לעונש שיש לגזור על הנאשם הפנו באות כוח המאשימה לרישומי הפלילי של הנאשם (טל/1), ולכך שלא התבקש תסקיר. לפיכך עתרה המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות, לצד ענישה נלוות בדמות מאסר מותנה, קנס ופיצויים.

7. ב"כ הנאשם עוה"ד שפיק דרבשי, טען שהאירוע החל עקב תקיפת המתלונן על-ידי הנאשם 1, וכי הנאשם היה במקום מכוון שזהו מקום עבודתו ולא במטרה להכות את המתלונן. הוסיף הסניגור והפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם בהיותו בחור צעיר יליד 1997, שלקח אחריות על מעשיו. אשר לעברו הפלילי של הנאשם נטען כי הוא ישן ולא רלוונטי.

8. עוד טען ב"כ הנאשם שיש לתת את הדעת לעונש המקל שנגזר על הנאשם 1 במסגרת הסדר טיעון מוסכם לעונש, ולכן במכלול הנסיבות ובשים לב שהנאשם עובד כיום בעיריית אילת ועלול לאבד את מקום עבודתו, עתר לענישה צופה פני עתיד, קנס ופיצוי בלבד.

9. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו, והסביר כי עשה זאת מכוון שחברו ניגש אליו וכל בגדיו היו מלאים בדם, ולדבריו הוא "לא ראה כלום" ועל כך הוא מצטער.

גזירת העונש

קביעת מתחם העונש ההולם

10. הערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמים במעשיהם הם שלמות גופו, ביטחונו האישי ושלוות נפשו של המתלונן. הנאשם התערב בריב לא לו, לאחר ששכך בעקבות התערבו בעל העסק ועובד אחר שהפרידו בין הנאשם 1 למתלונן. חרף זאת, כחצי שעה לאחר מכן הגיע הנאשם למקום יחד עם נאשם 1, נטל מקל שהשליך האחרון והכה באמצעותו בחוזקה בגבו של המתלונן פעמיים. גם לאחר שנימלט המתלונן ואף קפץ מעל קיר, המשיך הנאשם לרדוף אחריו, זרק עליו את המקל ופגע בו. מעשיו של הנאשם כלפי המתלונן היו אלימים ובריוניים, הם גרמו למתלונן לחבלות שטחיות כמו גם לחבלה מדממת (טל/2), ובכך פגע הנאשם בערכים המוגנים במידה

בינונית

11. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של **תקיפה חבלנית**, מצביעה על מנעד רחב של עונשים. דרך כלל, שעה שהעבירה מקלה בנסיבותיה, מתחם הענישה יכול לחול ממאסר מותנה ותקרתו במאסר בפועל. וכשעסקין בתקיפה חבלנית ברף חומרה בינוני, כבעניינו, מתחם הענישה חל ממאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות. להלן אפנה לפסיקה נוהגת במקרים שחומרתם דומה:

א. ברע"פ 7645/20 **כהן נ' מדינת ישראל** (18.11.2020) (הוגש ע"י המאשימה), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע בעבירת איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שלאחר שהעיר לו נוסע באוטובוס שלא ידבר בקול רם, הוא איים "לאנוס" אותו, קילל ובעט בפלג גופו האמצעי, דחף אותו לעבר ספסל, חנק אותו והכהו בפניו. נקבע מתחם ענישה של מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות לבין עשרה חודשי מאסר בפועל. בהיות הנאשם בעל עבר פלילי ולחובתו מאסרים מותנים ברי הפעלה, והיות שתסקיר שירות המבחן הצביע על קושי שלו בוויסות דחפיו, נגזר דינו ל- 15 חודשי מאסר בפועל, ובהפעלת מאסרים מותנים נקבע כי ירצה סה"כ 27 חודשי מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 3681/19 **שבתאי נ' מדינת ישראל** (13.6.2019), נדון נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם והמתלון עבדו באותו מקום עבודה ובאחת ההזדמנויות נפגשו בחדר כושר. בין השניים התפתחה שיחה אז ביקש המתלון להמשיך ולשוחח במועד אחר, אז ניגש אליו הנאשם, הכה אותו בחוזקה בעורפו, הפיל אותו מהמתקן בו ישב, והכה אותו באגרופים ובבעיטות בפלג גופו העליון בעודו שוכב על הארץ. כתוצאה מכך נגרמו למתלון כאבים בראש ובצוואר וסימנים אדום על פניו. בית המשפט השלום בראשון לציון קבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם חודש מאסר בעבודות שירות בהיעדר עבר פלילי, נוכח נטילת האחריות החלקית שלו והמלצת שירות המבחן לביטול הרשעתו. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחו.

ג. ברע"פ 6819/19 **סרוסי נ' מדינת ישראל** (28.10.2019), נדונו נאשמים שהם אבא ובנו שהלכו יחד עם הסב למקום עבודתו של המתלון שהיה חייב להם כסף בגין עבודתם עבור החברה שבה עבד, ותקפו אותו בחניקה ובדחיפות, הפילו אותו לקרקע והכו אותו בעוד האב איים עליו. הנאשמים הודו והורשעו במסגרת הסדר טיעון בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוואת והאב הורשע גם באיומים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לאב נע בין 4 ל- 12 חודשי מאסר, ולבן חודשיים עד 12 חודשי מאסר. בהיות הנאשמים נעדרי עבר פלילי, ונוכח תסקירים חיוביים, נגזר עונשו של האב ל- 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, ועל הבן חודשיים עבודות שירות. ערעור ובקשה לרשות ערעור שהגישו השניים על חומרת העונש נדחו.

ד. ברע"פ 4747/17 **צדיק נ' מדינת ישראל** (21.6.2017), נדון נאשם שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של תקיפה סתם, בגין אירוע בו הגיע ללשכת התעסוקה ותקף את המאבטח במקום במכות אגרוף וכתוצאה מכך נגרמו למתלון חבלות קלות. תוך התחשבות בשיהוי בהגשת כתב האישום (שנתיים לאחר האירוע) ומועד גזר הדין (חמש שנים לאחר האירוע), ומאחר שנקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לשנת מאסר בפועל, הושתו על הנאשם מאסר מותנה והתחייבות להימנע מביצוע עבירה דומה. ערעור על הכרעת הדין וחומרת העונש ובקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ה. ברע"פ 1402/15 **טלי נ' מדינת ישראל** (4.3.2015), דובר בנאשם שהורשע לאחר שמיעת הוכחות

בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בגין אירוע של סכסוך בין משתמשים בדרך במהלכו תקף נהגת רכב ואת חתנה שהגיע למקום, וגרם לנהגת לחבלות בידה. בגין מעשיו נדון הנאשם לעונש מאסר מותנה, קנס ופיצוי. ערעור על הכרעת הדין וחומרת העונש ובקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ו. ברע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.2012), נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שתקף את המתלונן במסעדה בצוותא עם אחר שהכה באגרופו בראשו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן כאבים ורגישות בראש ובעין, והוא נזקק לטיפול בבית חולים. בהמשך תקף הנאשם אדם נוסף באגרופ בפניו ואף הכה בראשו מספר פעמים באמצעות בקבוק וחפץ נוסף, גם כשהאחרון שכב על הרצפה חבול וחסר אונים. כתוצאה מתקיפתו נגרמו למתלונן הנוסף חבלות שונות והוא נזקק לטיפול בבית חולים. בהיות הנאשם נעדר עבר פלילי, נגזר עליו עונש מאסר למשך 11 חודשים. ערעור ורע"פ שהגיש על חומרת העונש נדחו.

ז. בע"פ 55562-01-18 **קריספיל נ' מדינת ישראל** (20.3.2018), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים ותקיפת שוטר. נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. היות והנאשם לא הודה, לא לקח אחריות והוא בעל עבר פלילי, הושטו עליו 6 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים במצטבר, כך שירצה 10 חודשי מאסר בפועל.

ח. נתתי דעתי גם לעפ"ג (מרכז-לוד) 49033-08-20 **דנילוב נ' מדינת ישראל** (26.1.2021) ולת"פ (ראשל"צ) 27555-03-19 **מדינת ישראל נ' דנילוב** (22.7.2020), שהוגש ע"י המאשימה, שם תקף הנאשם שומר בחניון בגין ויכוח של מה בכך, באגרופ בפניו, והמתלונן נפל ארצה. אז בעט בו בעודו על הארץ, גרם לו חבלות ועזב את המקום מבלי להושיט לו עזרה. נקבע מתחם שנע בין 8 חודשים ועד 18 חודשים, ונוכח עברו הפלילי המכביד יחסית נדון למאסר למשך 10 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נמחק לבקשתו.

12. לאחר שעיינתי בפסיקה הנוהגת, בשים לב לחומרת העבירה שביצע הנאשם בנסיבותיה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין **מאסר למשך מספר חודשים שיכול שירוצה בעבודות שירות עד 12 חודשי מאסר בפועל**.

גזירת העונש בתוך המתחם

13. הנאשם בן 25, עובד בעיריית אילת, הודה במיוחס לו, הביע צער וחרטה, ובכך נטל אחריות על מעשיו וחסך את עודות המתלונן ומזמנו של בית המשפט. אלו שיקולים אותם אזקוף לקולה לטובת הנאשם.

14. העבירה בוצעה ביום 7.3.2018 מאז חלפו כ- 4 שנים וחצי, זמן ממושך ביותר, כאשר כתב האישום הוגש לאחר כשנתיים בחודש ינואר 2020, דהיינו בשיהוי.

15. לנאשם אומנם עבר פלילי, אך הוא ישן ואינו רלוונטי, שכן מדובר בשתי הרשעות משנת 2019 בגין גניבת רכב, אז נדון למאסר למשך 5 חודשים בעבודות שירות, ובשנת 2021 הורשע בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב אז נדון למאסר מותנה. ואולם, הנאשם לא נטל חלק בקבוצה טיפולית כלשהי, לא היה בקשר עם שירות המבחן, ולפיכך הרקע לביצוע העבירות, הסיכון והצורך של הנאשם בהליך טיפולי אינם ברורים.

16. מנגד נתתי דעתי לעונש המקל שנגזר על הנאשם 1 בהמשך להסדר טיעון שנכרת בין הצדדים, הוא עונש מאסר מותנה והתחייבות להימנע מעבירה. אומנם נאשם 1 לא תקף את המתלונן אלא הורשע בעבירת איומים בלבד, עם זאת הוא שיזם את האירוע האלים, לכן לעונש המקל שהושת עליו במסגרת הסדר טיעון סגור, יש השלכה ביחס לעונשו של הנאשם, גם אם לא מחמת עקרון אחידות הענישה.

17. מכל הטעמים הללו, ולאחר שנתתי דעתי גם לחששו של הנאשם לאבד את מקום עבודתו בעיריית אילת, מצאתי למקם את עונשו בתחתית מתחם הענישה.

אשר על כן החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 3 חודשים שירוצה בעבודות שירות. לשם ריצוי עונשו יתייצב הנאשם ביום 1.2.2023 בשעה 8:00 ביחידת ברקאי, שב"ס - שלוחת דרום, סמוך לכלא באר שבע. הובהר לנאשם חובתו לשתף פעולה עם הממונה על עבודות השירות תוך הקפדה על קיום ההוראות והכללים, אחרת הוא יהיה צפוי להפקעת עבודות השירות וריצוי יתרת עונשו מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע במשך 3 שנים מסיום ריצוי עבודות השירות.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות עבירת איומים, במשך 3 שנים מסיום ריצוי עבודות השירות.

ד. הנאשם ישלם פיצויים למתלונן בסך 1,500 ₪ (בהסכמת הנאשם, ככל שקיים פיקדון בתיק הוא יקוזז לטובת הפיצויים והיתרה תשלום ב- 3 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים החל מיום 1.1.2023. יתרת ההפקדה, תוחזר לנאשם בתום ריצוי עבודות השירות, כפוף לכל מניעה חוקית לרבות עיקול).

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' כסלו תשפ"ג, 27 נובמבר 2022, בנוכחות עוה"ד ענבר סיימונס, הנאשם ועוה"ד הישאם קבלאן.